

melser i relation til betingelser for indrejse og ophold m.v.?

Svar (23/4-98):

Bestemmelserne i artikel 73 K, stk. 1, nr. 1) og 2) omhandler foranstaltninger vedrørende henholdsvis asyl samt flygtninge og fordrevne. Bestemmelsen i artikel 73 K, stk. 1, nr. 3) omhandler foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken, herunder bl.a. betingelser for indrejse og ophold for indvandrere. Der er således tale om to forskellige politikområder.

De foranstaltninger, der vedtages med hjemmel i artikel 73 K, stk. 1, nr. 1) og 2), er som hovedregel minimumsstandarder. For så vidt angår artikel 73 K, stk. 1, nr. 3) er udgangspunktet derimod harmoniseringsbestemmelser. I artikel 73 K, stk. 2, bestemmes det dog, at foranstaltninger, der vedtages af Rådet i medfør af stk. 1, nr. 3) ikke er til hinder for, at den enkelte medlemsstat på de pågældende områder opretholder eller indfører nationale bestemmelser, der er forenelige med Traktaten og internationale aftaler. Det bemærkes, at Danmark ikke er forpligtet af bestemmelserne i artikel 73 K, jf. protokollen om Danmarks stilling.

(L 1 – bilag 18 fra 1997-98, 2. samling)

Spørgsmål nr. 32 på L 1

Spørgsmål (21/4-98):

Er konsekvensen af udformningen af artikel 73 K, stk. 3, at indvandringspolitik overgår til at være EF-kompetence for de øvrige medlemslande?

Svar 23/4-98):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 30.
(L 1 – bilag 18 fra 1997-98, 2. samling)

Spørgsmål nr. 206 på alm. del

Spørgsmål (2/7-97):

Uden i øvrigt at forholde sig til den danske stilling i relation til det fremtidige retlige samarbejde bedes ministeren redegøre for, hvad der er

konsekvensen af udformningen af artikel C, stk. 3 i TEF litra a for deltagende landes indvandringspolitik²⁵.

Svar (5/9-97):

Artikel C, stk. 3, litra a, er en hjemmelsbestemmelse. Den betyder, at Fællesskabet kan vedtage foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken, for så vidt angår betingelser for indrejse og ophold og standarder for procedurer for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser, bl.a. med henblik på familiesammenføring. Det er de regler, der bliver vedtaget efter denne bestemmelse, fremfor artikel C selv, der vil kunne få indflydelse på nationale regler.

De regler, der vil kunne udstedes i medfør af artikel C, stk. 3, litra a, vil kunne handle om procedurer og administration og om betingelser for en indvandrers ophold på en medlemsstats område.

(Alm. del – bilag 1462 fra 1996-97)

Spørgsmål nr. 201 på alm. del

Spørgsmål (2/7-97):

I udformningen af erklæring til slutakten ad artikel B, nr. 2, litra b) fremgår det, at der ved anvendelse af den nævnte artikel »skal tages udenrigspolitiske hensyn«. Vil erklæringen efter ministerens opfattelse have nogen konsekvens for udformningen af visumreglerne, og vil den kunne føre til strammere regler?²⁶

Svar (5/9-97):

Erklæringen indeholder en formulering om, at der ved fastlæggelse af visumregler for ophold i højst tre måneder skal tages hensyn til Unionens og medlemsstaternes udenrigspolitiske forhold. Det er vurderingen, at erklæringens betydning for udformningen af visumreglerne afhænger af de udenrigspolitiske hensyn, der skal tages i den konkrete situation, og at det således efter omstændighederne vil kunne betyde såvel lempelser som stramminger af visumreglerne.

(Alm. del – bilag 1462 fra 1996-97)

²⁵ Se note 19.

²⁶ Art. B hedder nu TEF art. 73 J (art. 62 i den konsoliderede udgave af TEF). Erklæringen, der sigtes til, er erklæring nr. 16 til slutakten vedrørende TEF art. 73 J, stk. 2, litra b.